

Bérmertelen levelek el nem bocsátandó.

Előfizetési árak:

Helyben házhoz hordva, vagy
vidéken postán küldve:
Egyes évre . . . 2 ft. — kr.
Félre . . . 1 ft. — 50.
Negyedre . . . 50.
Fülsőre . . . 25.
Fülsőre egész évre 10 frank.

Egyes évre, ára 5 kr. a havi
a külföldieknek a Gross-Gras-
sen listaköltségtérjében.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E M K E. brassómezei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek
hivatalos közlönye.

Megjelentek hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kolozsvár-utca 26. szám alatt,
hova a lap szállást illető írású közlemények intézendők.

A szerkesztést végzi:

F E R D I N A N D V I G M O S.

Zsoltáró vissza nem adandó.

A lap kiadó-hivatala:

Brassó, Kolozsvár-utca 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Hirdetések elvételének a kiadó-hivatalban

Hirdetéseket díja:

A hirdetés háromszor vagy
annak helyén 5 kr. Nagyból és
többesbirtokosoktól hirdetések
mennyisége. Minden egyes hirdet-
mény után meg kell küldni 30 kr.
belföldi fizetést.

Nyitási időtartama körül 10 kr.

Hirdetéseket a Nyitási díjat
körül fizetendő.

Templomszentelésünk.

Dr. Bene István.

Pár nap múlva tehát ott a város
egyik legsebbe pontján emelkedő új,
— bár szerény, — de mégis az Urhoz illő
építtelen először fogunk imádkozni.

Imádkozunk hitünk megtartásáért, s
a magyar hazáért.

A brassói magyar reformátusok e
helyen először imádkozunk Úrunkhoz, Iste-
nünkhez, hisz maguk boldogsága s gondosko-
dásával végre lehetett végre, hogy mi ma-
gyarok e városban is az Ő fölének szin-
színehez illő helyen imádkozhassunk.

Mert a magyar reformátusok hosz-
sra évszázadok óta legmódszerűbb írás, leg-
sanyargatottabb polgári voltak ennek az
eseményeknek gazdag városának.

A délről és keletről felkapó ébresztő
szél a torony vitorláit aza a haza szíve
felé forgatta s annak csikorgása kisvies
templomunk harangjainak zúgása a brassói
magyarokból kőszöket képezett református
egyházból vízt lirt a hazának minden
vidékére!

Hallgatók meg lárt a multban bekö-
szönöveket egyházak tit cseuében ha-
ladó magyar polgárrársok ott a városban,
hogy a brassói magyarság kövása, a re-
formátusok hitökért harcolva — a hazáért
harcoltak s hogy hazánk legnagyobb
pontján missziókban bocsúttolt berítolt
tek!

S ha akada válság, hogy e maroknyi
egyházheleketek elődöknek s multban

szenevődek nem tudná — az vegye elő
a brassói magyarság Nesztorának Molnár
János re papának a tapasztalatok és tu-
dásában épen úgy, mint szerényességben ki-
vált emberek e tárgyan rört müvét. —
Ott megtalálja, hogyan hallott el multban,
a református egyház és vele a magyar-
ság.

Megítáthatta bárli, hogy a 16-ik
század végén e városban a mindentörőn
kiszorított magyarság csak a református
hitben tartotta fenn magát és nemze-
tet!

Meg fogja látni a történelem igazsá-
gos világánál, hogy a cselszékely, szegény
és sanyargatott leveleket volt az igazán
magyar.

El fog vonulni lelki szemed előtt az
adáz és furfangos tust, mit a tulajonyó s
tán máig is idegenkedő nemzetiség en-
nek a sanyargatott egyháznak teljes elnyo-
máásáért vitt véghez azért, hogy a magyar
ság megemlésezől eszközhelye.

Sainte Istenek, ha a 17-ik századra
térve azt olvassuk:

„Sorsunk hasonló volt a legett gyen-
yháznak, melynek végös boldonságát meg
melyűst szót követi!”

Ez a sötéttség pedig igen keserves
napokat lát el szennők előtt. Annak a
maroknyi magyarnak nem volt temploma
s a mezőn kint az ég szépe leple
alatt imádkozt. Isten, ki őt e rettenetes
megpróbáltatásnak veté alája, de sem hi-
tét, sem hűsít, sem magyarságát ép áztat
meg nem tagadta

Eltonál szemem előtt az a kegyet-
len jütek, melyek hűsorsosaim illetet-
nek, mikor a fentebb jelzett könyvből ol-
vasom:

még a 18-ik század elején is
meg nem engedtek semmi közbelvén az
Isten imádságát, hogy: „a kívánistia sen-
dusok a templomokból kikeresztetéseket!”

Egét lelkünk a gyámsáttalanul ál-
lóknaq méltatlansággal való elhajmázása,
mert 1805-ben a nemes tanács azt vágta
szemből, midőn a választott közgyűlések
templomheleért, hogy a magyar reformá-
tusok e városban csak a törökzökön-
d-nak!

Téhat idegenek itt a haza szent
földén! És ezt nékik kellett elűrniök, kik-
nek öseik végre törmenyének e földet!
Kikötöl?

De nem! Tovább nem szabad, nem
lehet olvasnom e történetet.

A mindentől sok nehé csapással
járattoga meg választott népét s mert igaz-
nak talált: alól kezeivel elismintotta ar-
czunk redőit, begyógyította a sötét multban
kapott égőn fűt sebeket.

Megkalkulunk.

Ma városunk legsebbe pontján ad-
tak helyet nekünk, adománygyal segitet-
tek, békéttársulással tartá irányunkban.
Nem ottavonk tovább, mert ma már
haza a gondviselőcsök elöfoglata a magyar
református egyház is illő helyét, melyet
megérdemelt s réa nem talál az írás sza-
va: „a ki föl nem veszi az ő keresztjét s
úgy nem követ engemet, az nem méltó
hozzám!”

Nehéz volt a kereszt; kettős sulya volt:
a hit s a magyar nemzetiség.

De elbirta, roskadozó bár, hanem meg-
is elhozta a becsület hegyére.

Ez új templom a polgárság testvé-
rüléseinek elja, a kizárkelték vívmányai
imádkozó hely istenek, szent hely, hol
a házért fohászkodunk a világ Urá-
hoz!

Még egy indulással tartozom.

Azt állítom, hogy a brassói refor-
mált egyház e helyen magyarságunk
boldogság, életünk kövása volt.

Ha az 1875. év óta létező magyar
iskolákra tekintünk, önkénytelen
fölmerni a kérdés: — rövid 17 év alatt
hogyan lett a semmiből oly számos
magyar tanítványt, mi adott kiké-
sítést, hol a csíra?

A magyar református telekezetek is-
kolákban — Ez volt az első magyar
iskola.

Dérek papunk Molnár János ala-
pította s az első alézői mit kifizetőt e-
teküben a derék és oly kitűnő ál-
tani elemi iskolák megalapításához
vezetett

Ez iskola derék tantervűnek, erős
és kíváncsi hazafias szelleme, erős ag-
gátatása adta meg a kiké- s a további
alapításokhoz.

A magyar dalárda is énekelni fog
a búszelintésnél iménytelen.

Aból a nehány tagból alakult
meg 1863-ban, kik a református egy-
ház bebelében működtek.

És mikor így a társadalom átvette
szerepét, még akkor is újabb alkotás-
sál lép föl a kiseny egyház.

Kebelekből alakítja a protestáns új-
egyletet, ezt a Brassóban legistább
magyarság, legönzetelemből hazafias
múrtársaság!

Emek a kebelekből indult ki a
hosszafutási reformált főkegyház me-
galapítása is.

Ezekkel az hűzem indokoltam
fenti meggyőzésemet.

De mégsem végeztem be teljesen.

Ki volt, ki az utolsó 40 év alatt
hit gondviselője volt az egyháznak, ki
volt a hitetlenül sok vívmányának indít-
ója?

Azt hűzem nem kell újra megne-
vezem őt, ki ma is fehéren, ászult
fűrtökkel, végező szavál, egészen szeré-
nyen, de fáradhatatlan működik egy-
házunkban.

Az Urunk legjobb szolgálja, a ma-
gyarságnak Nesztora, gondos édes apja,
igazi lelkipásztor!

A mi fohászkodásunk nemcsak a
munka befejezéséért szól, nemcsak hit-
tünknek a megpróbáltatásról való sa-
basbáadásért emelkedik az Ég Urához,
hanem egyszerre a házért, a magyarsá-
gért s annak e szélső ponton való
megőrzéséért a leendő házadás is
lesz.

Es emek az imának zongoráit, a
zsolotrók dallamát a délről és keletről
fűt ébresztő szél elviszi s a harangok
a zúgást elröpi ott a haza szívéhez,
drága föld minden pontjára hirdetni,
hogy a brassói reformátusok hitükön
feül leginkább a házért imádkoznak.

Hallgatók!

Ha meg itt bekécsen fe-
lődsöt egyházak, ügykelet meg cseu-
ben élő magyar polgárrársak, mert e
hangok hallát — hallat — Istentek, hogy
megengelte a brassói reformátusoknak
hitökért harcolva a házért és nem-
zetiségükért bocsúttolt hitöknek.

Mert nemcsak a reformátusok tin-
yepeknek, hanem minden hazafi imá-
dkozik!!

Iparkamaránk és a kiállítás.

Ottasunkkal közöltük már azon nem
kevésse örömetes és egyuttal intensív
tevékenységre huzdító hírt, hogy a mille-
nem alnakaival kormányunk nemzeti ki-
állást fog rendezni tusaakapokon nem-
zetünk ártetveltségáért.

Közöltük azt is, hogy az időpont
meghatározása még nem végleges, hanem
a kormányunk Kellő méltatása mellett
1895 s 1898 között igazadók.

TÁRKA.

— Dalok. —

— Erdélyi Bék. —

I.

Bátavirág ajkán harmatossepp ragyog;
Bátavirág szemedől könnyesépp andalog.
Mit jelentene ez? — mondá meg, ha szo-
[rejtés]

Hánatol, vagy örömdé bizonyossá ez? . . .

Megmondom nék, kedvesem: regnát látnak.
E életben többre már nem várhatok;
A széke lany is csak tulpan,
Nem is lád szeretni igazán . . .

II.

Nagyon szép virág a tulipán, ✓
De sohsem tesz ám föl a rózsán;
A széke lany is csak tulpan,
Nem is lád szeretni igazán . . .

Nincsen szebb virág a rózsánál;
Nincsen jobb hely a barnánál;
Ha szeret, azt sugja: „Tubécam,
Ölelj s eszköl meg szaporán!”

Hívatás.

Ira: Tölgi.

A szegény asszony egyetlen fiától papot
néveltetett. A fia cseuében, szemérmé-
sége csoknyán levél s a már torfódott öreg
asszony rendkívül lelki örömet szerzett a
fia hitközökléséért.

464 (1—2)

1. Valamennyi vendéglő és vendégfogadóban a püszegődröknök egy alapos tisztítási ütemű kereszttől, a tisztítási előtt azonban biológiai fertőtlenítés vasglicéz és karbolsavval foglalkoztatandó. Kisebb helyiségekben és magánlakásokban a fertőtlenítésnek megfelelő módon szintén meg kell történnie.

493 (1-1)

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT
WASHINGTON, D. C. 20250

ref. lelkesz. gondnok.

Titkos betegségek, görvély, kiütések, sapadtás, általános bágyadság, gyengeség eltűnnek az egészséges vér mellett!

Sikeres eredményért kezeskedünk gyógyműködünk használata mellett.

Kérdéseknél válaszbelég mellék-lendő.

„Office Sanitas” Párisban,
30.. Faubourg Montmartre.

464 (10-50)

458 (12—